


โอกาสดี ทำไม่ได้ ไม่มีวันรอด

ในปัจจุบันนี้คนมีโอกาสมากกว่าในอดีต แต่กลับเอาตัวไม่รอด ที่เขาเอาตัวไม่รอดเพราะว่า อย่างที่หนึ่ง ไม่เข้าใจในเรื่องของหลักการใช้ชีวิต ไม่เข้าใจในหลักการใช้ชีวิตจริงๆ หลักที่จะใช้ในชีวิตประจำวัน คนโบราณเขามีสัจจะนะ เขาไม่พูดโกหก เขาตรงเวลา เขาไม่นอนกันแบบสามีกรรยาในตอนกลางวันเพราะถือว่า ไม่เคารพเจ้าที่ และวันพระก็จะเว้น แต่สมัยนี้ไม่เลือกวัน ถึงได้ลูกเวรลูกกรรมมาเกิด เขาไม่กินเหล้า เข้าพรรษา ถึงเวลาวันพระวันโกนเขาจะไปปฏิบัติธรรมอยู่ที่วัดตลอด แต่ว่าสังคมตอนนี้เหมือนทุกคนเกิดมาท่ามกลางความเจริญแล้ว แต่พอเราดูไป ดูไปเรื่อยๆ คนที่เราเห็นว่าการกำลังเจริญมากๆ แต่ว่า “คุณธรรม” กลับไม่รู้จักเลย ไม่รู้จักให้ภัย ไม่รู้จักที่จะปล่อยวาง ที่เอาตัวไม่รอดจริงๆ ก็คือ ไม่ได้พื้นฐาน ความรู้ไม่ได้บ่งบอกว่าคนนี้เรียนสูงแล้วจะต้องมีจิตใจสูงตามที่เรียนมา ก็เลยเอาตัวไม่รอด แล้วก็คนเราเข้าใจถึงศาสนาจริงๆ แค่นี้ ๕ เท่านั้น แค่ว่าอะไรควรทำ ไม่ควรทำก็จะไม่ต้องใช้กรรมอะไรขนาดนี้ แต่ทุกคนไม่รู้

ในปัจจุบันสอนให้อยู่รอด สอนให้อยู่รอดนะ สอนให้ทุกคนเอาตัวให้รอดตั้งแต่เริ่มรับผิดชอบ คำว่าหน้าที่ หน้าที่ของลูก คำว่าหน้าที่ของอาจารย์ คำว่าหน้าที่ของแต่ละคนที่ต้องรับผิดชอบ แต่ละคนรับผิดชอบยังไง รับผิดชอบอย่างไร





ตั้งใจหรือเปล่า รับผิดชอบแบบทำไปวันๆ ให้ตัวรอดไปวันๆ
หนึ่งหรือเปล่า รับผิดชอบแบบตั้งใจทำให้มันดีที่สุดในนั้นก็เอาตัว
รอดได้ตลอดละ แต่ถ้าว่ามันเกิดไม่รับผิดชอบให้มันดีที่สุดใน
ไม่มีความตั้งใจที่จะทำงานนั้นให้ลู่วงมันก็เอาตัวไม่รอด ถาม
ว่าเขาต้องการอะไรสำหรับที่จะเอาชีวิตให้รอดไปวันๆ หนึ่ง
พอมีเงินแล้วก็ต้องการจะมีชื่อเสียง มีอำนาจวาสนา แต่ถ้าบุญ
บารมีมันไม่มีนะ ให้ไปซื้อวาสนาที่ไหนก็ไม่ได้ มันต้องสร้าง
ขึ้นด้วยตัวเอง

